

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
TE LIMBURG
VAN 23 MEI 2025**

Afdeling Tongeren

Kamer 12K

In de zaak van het openbaar ministerie en

BURGERLIJKE PARTIJ(EN) :

RODE KRUIS VLAANDEREN,

Onderdeel van het Belgische Rode Kruis, een instelling van openbaar nut, rechtspersoonlijkheid genietend overeenkomstig de wet van 30/03/1891, met maatschappelijke zetel te 1000 Brussel, Papenvest 78 en exploitatiezetel te 2800 Mechelen, Motstraat 40, met als ondernemingsnummer: 0406.729.809

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester Line Verstraeten, advocaat te Sint-Niklaas

het INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME, ook “UNIA” genaamd,

onafhankelijke overheidsinstelling met rechtspersoonlijkheid, opgericht bij het Samenwerkingsakkoord van 12 juni 2013 tussen de Federale Overheid, de Gewesten en de Gemeenschappen voor de oprichting van het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme onder de vorm van een gemeenschappelijke instelling zoals bedoeld in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8/08/1980 (BS 5/03/2024), met zetel te 1060 Brussel (Sint-Gillis), Victor Hortaplein 40/40, vertegenwoordigd door mr. Jan Vanheule, advocaat te Brussel, kantoor houdende te 1040 Etterbeek (Brussel).

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester Jan Vanheule, advocaat te Etterbeek

tegen:

BEKLAAGDE(N)

1.
L., C. J. V., RRN (...)
geboren te Anvers op (...)
van Belgische nationaliteit
Bediende
ingeschreven te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester Piet Noé, advocaat te Gavere.

2.
N., E. C. V. M., RRN (...)
geboren te Gent op (...)
van Belgische nationaliteit
havenarbeider
ingeschreven te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door meester Bart Siffert, advocaat te Elsene.

3.
E., R. L., RRN (...)
geboren te Herk-de-Stad op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door meester Bart Siffert, advocaat te Elsene.

4.
R., L. N. L., RRN (...)
geboren te Lommel op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door meester Bart Siffert, advocaat te Elsene.

5.
M., D. A. G., RRN (...)
geboren te Bornem op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door meester Bart Siffert, advocaat te Elsene.

6.

P., E. L., RRN (...)
geboren te Brasschaat op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door meester Bart Siffert, advocaat te Elsene.

7.

E., C. G. V., RRN (...)
geboren te Genk op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door meester Bart Siffert, advocaat te Elsene.

8. J., A. H. M., RRN (...)

geboren te Bilzen op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door meester Bart Siffert, advocaat te Elsene.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A aanstoker tot, hoofd van of bevelvoerder in een vereniging opgericht om op personen of eigendommen wanbedrijven te plegen

Aanstokers te zijn geweest tot een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen wanbedrijven te plegen, er als hoofd van die bende deel van uitgemaakt te hebben of daarin enig bevel te hebben gevoerd.

(art. 322 en 323 Sw

te Zutendaal op 30 juni 2024

door L. V. en N. V. M.,

namelijk het leiden van een georganiseerde protestactie middels het plegen van misdrijven van woonstschennis, belaging en beschadigingen

B deel uitmaken van een vereniging opgericht om op personen of eigendommen wanbedrijven te plegen

Deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen wanbedrijven te plegen.

(art. 322, 323 lid 2, en 324 lid 1 en 4 Sw)

te Zutendaal op 30 juni 2024

door E. L. , R. L. , M. G. , P. L., E. V. en J. M. ,

namelijk het protesteren middels het plegen van misdrijven van woonstschennis, belaging en beschadigingen

C onrechtmatig binnendringen in bewoond pand door middel van inklimming met verzwarende omstandigheden

Zonder een bevel van de overheid en buiten de gevallen waarin de wet toelaat in de woning van bijzondere personen tegen hun wil binnen te treden, in een door een ander bewoond huis, appartement, kamer of verblijf, of in de aanhorigheden ervan te zijn binnengedrongen door middel van inklimming, (art. 439, 479, 480, 481 en 486 Sw)

met de omstandigheid dat één van hun drijfveren bestond uit de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen personen wegens diens zogenaamd ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming, nationaliteit, geslacht, zwangerschap, bevalling, het geven van borstvoeding, medisch begeleide voortplanting, ouderschap, zogenaamde geslachtsverandering, genderidentiteit, genderexpressie, seksekenmerken, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, leeftijd, vermogen, geloof of levensbeschouwing, gezondheidstoestand, handicap, taal, politieke overtuiging, syndicale overtuiging, fysieke of genetische eigenschap of sociale afkomst en positie, ongeacht of dit kenmerk daadwerkelijk aanwezig was of slechts vermeend was door hun, of dat één van hun drijfveren erin bestond dat de slachtoffers een band of vermeende band hadden met personen ten aanzien van wie ze haat, misprijzen of vijandigheid koesterden wegens één of meer van voornoemde werkelijke of vermeende kenmerken.

(art. 438 bis Sw)

te Zutendaal op 30 juni 2024 0

door N. V. M. , E. L. , R. L. , M. G. en P. L.,

ten nadele van N. M. L. (°...)

ten nadele van B. B. M. (°...)

ten nadele van J. C. M. (°...)

ten nadele van N. T. M. (°...)

ten nadele van V. T. M. (°....)

ten nadele van A. T. M. (°...)

ten nadele van M. M. M. (°...)

ten nadele van N. K. (°...)

ten nadele van I. M. (°...)

ten nadele van M. M. (°...)

ten nadele van A. K. (°...)

ten nadele van M. M. (°...)

ten nadele van S. G. H. (°...)

ten nadele van A. M. F. (°...)

namelijk, door middel van twee ladders voorzien door de actievoerders, het inklimmen op het terras en dak van het bewoond gebouw te (...)

D belaging met verzwarende omstandigheden

Personen te hebben belaagd, terwijl ze wisten of hadden moeten weten dat ze door hun gedrag de rust van die bewuste personen ernstig zouden verstoren,

(art. 442bis lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat één van hun drijfveren bestond uit de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen personen wegens diens zogenaamd ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming, nationaliteit, geslacht, zwangerschap, bevalling, het geven van borstvoeding, medisch begeleide voortplanting, ouderschap, zogenaamde geslachtsverandering, genderidentiteit, genderexpressie, seksekenmerken, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, leeftijd, vermogen, geloof of levensbeschouwing, gezondheidstoestand, handicap, taal, politieke overtuiging, syndicale overtuiging, fysieke of genetische eigenschap of sociale afkomst en positie, ongeacht of dit kenmerk daadwerkelijk aanwezig was of slechts vermeend was door hun, of dat één van hun drijfveren erin bestond dat de slachtoffers een band of vermeende band hadden met personen ten aanzien van wie ze haat, misprijzen of vijandigheid koesterden wegens één of meer van voornoemde werkelijke of vermeende kenmerken.
(art. 442ter Sw)

te Zutendaal op 30 juni 2024

door L. V. , N. V. M. , E. L. , R. L. , M. G. , P. L., E. V. en J. M.,

ten nadele van N. M. L. (°...)
ten nadele van B. B. M. (°...)
ten nadele van J. C. M. (°...)
ten nadele van N. T. M. (°...)
ten nadele van V. T. M. (°...)

ten nadele van A. T. M. (°...)
ten nadele van M. M. M. (°...)

ten nadele van N. K. (°...)
ten nadele van I. M. (°...)
ten nadele van M. M. (°...)
ten nadele van A. K. (°...)
ten nadele van M. M. (°...)

ten nadele van S. G. H. (°...)
ten nadele van A. M. F. (°...)

E beschadiging van andermans onroerende eigendommen met verzwarende omstandigheden Opzettelijk andermans onroerende eigendommen te hebben beschadigd,
(art. 534 ter Sw)

met de omstandigheid dat één van hun drijfveren bestond uit de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen personen wegens diens zogenaamd ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming, nationaliteit, geslacht, zwangerschap, bevalling, het geven van borstvoeding, medisch begeleide voortplanting, ouderschap, zogenaamde geslachtsverandering, genderidentiteit, genderexpressie, seksekenmerken, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, leeftijd, vermogen, geloof of levensbeschouwing, gezondheidstoestand, handicap, taal, politieke overtuiging, syndicale overtuiging, fysieke of genetische eigenschap of sociale afkomst en positie, ongeacht of dit kenmerk daadwerkelijk aanwezig was of slechts vermeend was door hun, of dat één van hun drijfveren erin bestond dat de slachtoffers een band of vermeende band hadden met personen ten aanzien van wie ze haat, misprijzen of vijandigheid koesterden wegens één of meer van voornoemde werkelijke of vermeende kenmerken.
(art. 534 quater Sw)

te Zutendaal op 30 juni 2024 0

door E. V. en J. M.,

ten nadele van Rode Kruis Vlaanderen,

namelijk door het plakken van pamfletten met behanglijm op de ramen van de voorgevel van het bewoond gebouw te (...)

1.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

2.

Beklaagden werpen de onbevoegdheid op van deze rechtbank, stellende dat de ten laste gelegde feiten een drukpersmisdrijf uitmaken, niet ingegeven door racisme of xenofobie.

Een drukpersmisdrijf vereist een strafbare meningsuiting in een tekst die vermenigvuldigd is door een drukpers of een gelijkaardig procedé, zoals digitale verspreiding. Aanstoker, dan wel lid te zijn geweest van een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen wanbedrijven te plegen (tenlasteleggingen A en B), onrechtmatig binnendringen in een bewoond pand door middel van inklimming (tenlastelegging C), belaging (tenlastelegging D) en beschadiging van andermans onroerende goederen (tenlastelegging E) leveren als dusdanig geen meningsuiting op zoals hier bedoeld en deze ten laste gelegde misdrijven kunnen slechts een drukpersmisdrijf uitmaken wanneer met deze misdrijven ook een mening tot uitdrukking wordt gebracht. De feiten onder deze tenlasteleggingen begrepen, betreffen niet het uiten van een mening. De beoordeling van de verzwarende omstandigheid zoals voorzien onder de tenlasteleggingen C, D en E, waarbij de subjectieve ingesteldheid kan blijken uit geschriften, levert als dusdanig geen drukpersmisdrijf op.

De rechtbank is derhalve bevoegd om kennis te nemen van de ten laste gelegde feiten.

2. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

2.1. Relevante gegevens

Op 30 juni 2024 omstreeks 14.00 uur kregen de politiediensten de opdracht zich te begeven naar het asielcentrum gelegen (...). Aldaar zouden een tiental personen dit nieuwe opvangcentrum bezet hebben en op het dak en het balkon staan.

De politiediensten kwamen ter plaatse en stelden vast dat er een tweetal ladders tegen de gevel van het gebouw stonden, op het dak 4 personen stonden dewelke twee spandoeken vasthadden, op het terras 2 personen stonden dewelke eveneens spandoeken en vlaggen met de afbeelding van de Vlaamse Leeuw ontvouwd hadden. Op de spandoeken op het terras konden de verbalisanten de volgende teksten lezen: “*Stop de omvolkers, Voorpost*” en “*Hand in hand terug naar eigen land, www.voorpost.org*”. Op het spandoek dat aan het terras was bevestigd konden zij de volgende tekst lezen: “*Wij zijn het moe, grenzen toe, voorpost*”. Zij stelden vast dat één persoon dewelke op het dak stond een rookstaaf vasthad en dat deze rookstaaf zwarte rook verspreidde zonder vlam. Op de ruit aan de voorgevel van het hotel stelden zij vast dat er 15 pamfletten aangebracht werden

met de tekst: “*Stop de asielinvasie*” en “*remigratievluchten*”. (niet in cursief behalve wat tussen aanhalingstekens staat, de rest van de tekst geen aanpassingen).

Een persoon op het dak en een persoon op het terras hadden een megafoon bij. Er werden boodschappen geroepen zoals: “*migratiestop, hop hop hop*”. “*Wij zijn het moe, grenzen toe*”. (niet in cursief, behalve wat tussen aanhalingstekens staat, de rest van de tekst geen aanpassingen).

De politiediensten betraden het gebouw op basis van hulpgeroep en verzamelden de bewoners van het gebouw samen in een refter. Deze personen waren angstig en verward.

De Officier van bestuurlijke politie van wacht kwam ter plaatse en trad in overleg met de manifestanten. De actie bleek een actie van de Voorpost te zijn.

Er werd overeengekomen dat de bezetting van het dak en terras om 15.30 uur zou worden opgeheven. Vervolgens verlieten de manifestanten het dak en terras middels een ladder.

De spandoeken en de vlaggen werden opgeruimd door de manifestanten. De verbalisanten vroegen aan de manifestanten om de aangeplakte pamfletten op de vensters te verwijderen maar hier werd geen gevolg aan gegeven. Bijgevolg bleven de pamfletten tegen de ramen hangen, deze waren aangebracht middels behanglijm.

Er werd een verklaring afgenomen van R. C., zijnde de adjunct-manager van wacht van het Rode Kruis.

De politiediensten filmde de volledige interventie middels drie bodycams, de beelden werden neergelegd ter griffie en tijdens het beraad door de rechtbank bekeken.

Aan de hand van de bodycambeelden en van de beelden dewelke circuleerden op sociale media en middels politionele databanken konden de manifestanten geïdentificeerd worden.

Inzake de rookstaaf dewelke tweede beklaagde V. M. ter hand nam, werd een afzonderlijke GAS-boete opgesteld.

De politiediensten ontvingen een schadebestek inzake het reinigen van de aangebrachte schade aan het gebouw door de actievoerders van de Voorpost, voor een bedrag van 1.060,00 euro, exclusief BTW.

Er werd op 4 juli 2024 in het bijzijn van R. E.-K. , centrummanager, één voor één een gesprek met de aanwezige bewoners gevoerd.

Beklaagden werden tevens verhoord door de politiediensten.

2.2. Beoordeling van de schuld

2.2.1. Tenlastelegging C

Tweede beklaagde V. M., derde beklaagde L., vierde beklaagde L., vijfde beklaagde G. en zesde beklaagde L. worden onder tenlastelegging C vervolgd uit hoofde van feiten van woonstschennis in de zin van artikel 439 Strafwetboek met de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 438bis Strafwetboek.

De woonstschennis bepaald in artikel 439 Strafwetboek vereist de volgende bestanddelen:

- het binnendringen in een door een ander bewoond huis, appartement, kamer of verblijf of de aanhorigheden ervan;
- zonder een bevel van de overheid en buiten de gevallen waarin de wet toelaat in de woning van bijzondere personen tegen hun wil binnen te treden;

- de dader moet gehandeld hebben hetzij met hulp van bedreiging of geweld tegen personen, hetzij door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

Tweede tot en met zesde beklaagde werpen op dat zij niet wisten dat er reeds mensen woonden in het pand.

Eerste beklaagde V. verklaarde aan de politiediensten op 8 augustus 2024 dat zij tijdens hun aankomst, de voorbereiding en het aanvangen van de actie niemand hadden opgemerkt in of rond het gebouw. Slechts tijdens het uitvoeren van de actie stelden ze vast dat er personen aanwezig waren in het gebouw. Ze waren verwonderd dat er al mensen in het gebouw verbleven, enkele dagen voor hun actie had het Vlaams Belang een actie gevoerd aan het hotel, via hun bronnen hadden ze vernomen dat de bewoners normaal nog niet in het pand zouden verblijven omdat de noodzakelijke veiligheidsmaatregelen betreffende het pand nog niet waren uitgevoerd. Hij verwees naar het terras waar ze hadden plaatsgenomen, hier was nog geen reling of dergelijke voorzien.

Uit de vaststellingen van de verbalisanten in het aanvankelijk proces-verbaal blijkt dat op 26 juni 2024 er nog een manifestatie had plaatsgevonden tegen de komst van asielzoekers, de manifestatie werd georganiseerd door de politieke partij Vlaams Belang en werd ondersteund door de groepering Voorpost en dat het asielcentrum sinds 27 juni 2024 werd bewoond door een vijftiental asielzoekers.

Blijkens de verklaringen van R. E.-K., verantwoordelijke van het Rode Kruis Vlaanderen - opvangcentrum Lanaken namen de eerste bewoners van het pand aldaar hun intrek op 28 juni 2024. Blijkens het navolgend proces-verbaal nr. 023327/24 dd. 24 oktober 2024 stelden de politiediensten op de plaatsgesteldheid nihil elementen vast dewelke zouden kunnen duiden op de aanwezigheid van bewoners.

De rechtbank is evenwel van oordeel dat de activatie van het brandalarm een element is dat duidde op de aanwezigheid van personen in het pand.

De heer R. C. verklaarde aan de verbalisanten op 30 juni 2024:

“(…) Heden ben ik belast met de functie van adjunct-manager van wacht. Omstreeks 14u00 heb ik telefoon ontvangen van het brandalarm. Ik vernam van collega's reeds aanwezig, dat er een protest-actie bezig was van Voorpost. Toen de begeleiding aanwezig was en naar binnenging, zijn de actievoerders via ladders het balkon opgekropen. Aldaar vuurden zij bommetjes, vuurwerk en rookbommen af. Dit heeft de bewoners ook getriggerd om het brandalarm te luiden (…)

Blijkens het navolgend proces-verbaal nr. 014734/24 dd. 4 juli 2024 verklaarde A. K. aan de verbalisanten op 4 juli 2024 dat haar jongste broer M. aan de achterzijde buiten aan het spelen was. Plots kwam een onbekende persoon naar achter gelopen. Iedereen die buiten was werd naar binnen geroepen. Ze heeft haar broers opgebeld die op hun beurt een medewerker van het opvanginitiatief hebben gebeld. Ze deelde mee dat ze heel erg in paniek was en aan het huilen was. Ondertussen was het brandalarm in werking getreden. Alle aanwezigen werden verzameld in de refter. Ze deelde mee dat één van haar broers ondertussen buiten nog een gesprek had met de actievoerders. De actievoerder zou meegedeeld hebben dat de actie niet specifiek tegen hun persoon gericht was. De actievoerder deelde mee dat hij van Berlaar afkomstig was.

De deelnemers van de protestactie brachten tevens pamfletten aan ter hoogte van het pand, nader bepaald ter hoogte van de ruiten van de gemeenschappelijke ruimte alwaar de bewoners werden verzameld kort na aanvang van de actie. Het aanbrengen van deze pamfletten ter hoogte van deze ruiten impliceert volgens de rechtbank een contact met bewoners.

Ondanks de activatie van het brandalarm en de contacten met bewoners, werd er geopteerd om de actie voort te zetten. Er werd ingeklommen op het dak en het terras van dit bewoond gebouw door middel

van twee ladders. De verklaring van P. H., bijgebracht ter zitting van 25 april 2025 door eerste beklaagde V., doet aan het voorafgaande geen afbreuk.

Alle wettelijk vereiste constitutieve bestanddelen van het onder de tenlastelegging C beoogde misdrijf, zoals juridisch correct gekwalificeerd in de gedinginleidende akte, zijn derhalve bewezen lastens tweede beklaagde V. M., derde beklaagde L., vierde beklaagde L., vijfde beklaagde G. en zesde beklaagde L..

Tweede tot en met zesde beklaagde beroepen zich op artikel 70 Strafwetboek. Zij verwijzen naar de onderlinge afspraak met de politiediensten om de actie te beëindigen om 15.30 uur. Zij stellen dat zij de toelating hadden om de gedragingen begrepen onder de tenlastelegging C te stellen.

Het misdrijf van woonstschennis betreft een aflopend misdrijf. De politiediensten werden opgeroepen om zich te begeven naar het pand, toen het dak en het terras van het pand reeds werden bezet. Dit blijkt uit de volgende vaststellingen van het aanvankelijk proces-verbaal:

“Kennisname:

Opsteller krijgt op 30/06/24 om 14:01 uur een telefonische oproep van de wachtleader van de PZ C. met de melding dat er demonstranten op het dak van het asielcentrum te Zutendaal staan.

(...)

Opsteller verneemt via de 101 centrale dat er verschillende politieploegen van de PZ C. gedispached worden naar het asielcentrum en dit naar aanleiding van onderstaande melding:

melding komende vanuit de 101-centrale:

“Oproepster is van opvangcentrum Lanaken een 10 tal personen hebben het nieuwe opvangcentrum in Zutendaal bezet er zitten er op het balkon op het dak.

Hooligans zijn hier bezig. Men staat hier op het dak zijn aan het protesteren Vlaams Belang. Een 10-tal personen – maken veel lawaai. Ze hebben iets vast wat rook maakt en zitten op het dak.

Vaststellingen van de politieploegen (sic.) ter plaatse:

Ter plaatse:

De aangekomen politieploegen stellen vast dat er verschillende personen op het dak staan en enkele personen op een terras van het gebouw staan.

(...)”

Het gegeven dat de politiediensten toen zij ter plaatse waren gekomen, niet onmiddellijk zijn tussengekomen,

ontneemt het wederrechtelijk karakter van de feiten niet. Het openbaar ministerie stelt dat deze keuze van de politiediensten was ingegeven door de zorg om de situatie niet te laten escaleren. De rechtbank volgt deze stelling. De rechtvaardigingsgrond voorzien in artikel 70 Strafwetboek wordt derhalve niet aannemelijk gemaakt. Overigens liggen de gedragingen en keuzes van de politiediensten niet voor ter beoordeling van de rechtbank, zodat de rechtbank niet verder ingaat op de argumentatie van beklaagden inzake schuldig verzuim in hoofde van de verbalisanten.

Tweede beklaagde V.M., derde beklaagde L., vierde beklaagde L., vijfde beklaagde G. en zesde beklaagde L. worden derhalve schuldig bevonden aan de hen ten laste gelegde feiten onder de tenlastelegging C.

De rechtbank is evenwel van oordeel dat de verzwarende omstandigheid niet is bewezen in hoofde van tweede beklaagde V. M., derde beklaagde L., vierde beklaagde L., vijfde beklaagde G. en zesde beklaagde L..

Uit de vaststellingen van de verbalisanten in het aanvankelijk proces-verbaal blijkt het volgende:

“De aangekomen politieploegen stellen vast dat er een tweetal ladders tegen de gevel van het gebouw staan. Op het dak staan 4 personen dewelke twee spandoeken vasthebben. Op het terras staan 2 personen dewelke eveneens spandoeken en vlaggen met de afbeelding van de Vlaamse Leeuw ontvouwd hebben. Op de spandoeken op het terras kunnen wij de volgende teksten lezen: “Stop de omvolkers, Voorpost” en “Hand in hand terug naar eigen land, www.voorpost.org”. Op het spandoek dat aan het terras is bevestigd (sic.) kunnen wij de volgende tekst lezen: “Wij zijn het moe, grenzen toe, voorpost”. Wij stellen vast dat één persoon dewelke op het dak staat een rookstaafvast (sic.) heeft, deze rookstaaf verspreid zwarte rook zonder vlam. Op de ruit aan de voorgeven (sic.) van het hotel stellen wij vast dat er 15 pamfletten aangebracht werden met de tekst: “Stop de asielinvasie” en “remigratievluchten”.

Een persoon op het dak en een persoon op het terras hebben een megafoon bij. Er worden boodschappen geroepen zoals: “migratiestop, hop hop hop”. “Wij zijn het moe, grenzen toe”.

Eerste beklaagde V. verklaarde in zijn verhoor bij de politiediensten op 8 augustus 2024 dat de Voorpost de kwestieuze protestactie organiseerde omdat zij van mening zijn dat de asielinvasie wel mag stoppen, Europa momenteel overspoeld wordt, en ze soms hun mening willen veruitwendigen met een actie. Hij verklaarde dat de Voorpost staat voor de onafhankelijkheid van Vlaanderen en de hereniging van de Nederlanden en bevestigde dat de Voorpost zich kant tegen een multiculturele samenleving. Zoals hoger reeds vermeld, verklaarde eerste beklaagde V. ook dat zij pas tijdens het uitvoeren van de actie vaststelden dat er personen aanwezig waren in het gebouw en verwonderd waren dat er al mensen in het gebouw verbleven.

Uit voormelde vaststellingen en verklaring van eerste beklaagde V. blijkt niet dat één van de drijfveren van de feiten onder tenlastelegging C bestond uit een misprijzen van de betrokken bewoners van het gebouw wegens hun etnische afkomst, noch dat het hun bedoeling was om hen bang te maken en duidelijk te maken dat ze ongewenst waren, zoals door het openbaar ministerie vooropgesteld ter zitting van 25 april 2025. Evenmin is het volgens de rechtbank bewezen dat één van de drijfveren bestond uit een vijandigheid tegen de bewoners van het opvangcentrum op basis van hun nationale of etnische afstamming, zoals beweerd door de burgerlijke partij UNIA. De actie was volgens de rechtbank integendeel gericht tegen het gevoerde beleid, hetgeen geen verzwarende omstandigheid uitmaakt.

2.2.2. Tenlastelegging D

Eerste beklaagde V., tweede beklaagde V. M., derde beklaagde L., vierde beklaagde L., vijfde beklaagde G., zesde beklaagde L., zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. worden onder tenlastelegging D vervolgd uit hoofde van feiten van belaging met de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 442ter Strafwetboek.

Artikel 442bis Strafwetboek bestraft degene die door niet-aflatende of steeds terugkerende gedragingen iemands persoonlijke levenssfeer ernstig aantast door hem op irritante wijze lastig te vallen, daar waar hij dit gevolg van zijn gedrag kende of had moeten kennen. Ook één enkele gedraging die door haar aard niet-aflatende of steeds terugkerende gevolgen heeft waardoor iemands persoonlijke levenssfeer ernstig wordt aangetast, kan het misdrijf belaging opleveren. Daartoe is vereist dat de aan de klager berokkende overlast objectief als zwaar storend kan worden ervaren, wegens totaal onverantwoord. De rechter mag bijgevolg zijn beoordeling niet louter gronden op de gevolgen van het gedrag van de dader, zoals die subjectief door het slachtoffer worden ervaren, maar moet de ernst van de verstoring van de rust afwegen tegen de gevolgen die, in de algemene opinie, dergelijk onverantwoord, irritant en herhaald gedrag op de bevolking of het betrokken sociaal milieu kan hebben. Het staat aan de rechter die uitspraak doet over de vervolging wegens belaging om in feite te oordelen of de verstoring van de rust van het slachtoffer, de ernst van die verstoring, het oorzakelijk verband tussen et gedrag van de dader en die verstoring, alsook het besef dat de dader moest hebben van de gevolgen van zijn gedrag, daadwerkelijk heeft plaatsgevonden.

Door de actie gedurende ongeveer anderhalf uur verder te zetten ondanks dat beklaagden op de hoogte waren dat het gebouw alsnog bewoond was, door de teksten op de spandoeken en de pamfletten, de rookstaaf en de boodschappen die onophoudelijk werden geroepen door de megafoon, acht de rechtbank de rust van de bewoners ernstig verstoord zoals door de algemene opinie op dat ogenblik werd ervaren. De rechtbank verwijst tevens naar de bodycambeelden, die tijdens het beraad werden bekeken. Beklaagden kenden de gevolgen van hun gedragingen of hadden deze moeten kennen, ondanks het gegeven dat er met de politiediensten werd overeengekomen om de actie stop te zetten om 15.30 uur.

Alle wettelijk vereiste constitutieve bestanddelen van het onder de tenlastelegging D beoogde misdrijf, zoals juridisch correct gekwalificeerd in de gedinginleidende akte, zijn bewezen lastens eerste beklaagde V. tweede beklaagde V.M., derde beklaagde L., vierde beklaagde L., vijfde beklaagde G., zesde beklaagde L., zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. .

Tweede tot en met achtste beklaagde beroepen zich op artikel 70 Strafwetboek. Zij verwijzen naar de onderlinge afspraak met de politiediensten om de actie te beëindigen om 15.30 uur. Zij stellen dat zij de toelating hadden om de gedragingen begrepen onder de tenlastelegging D te stellen.

Zoals reeds vermeld onder punt 2.1.1. stelden de verbalisanten bij hun aankomst ter plaatse vast dat het dak en het terras van het pand reeds werden bezet, gebruik werd gemaakt van een vuurstaaf, affiches werden opgehangen, spandoeken werden gebruikt en boodschappen door een megafoon werden geroepen en ontnemt het gegeven dat de politiediensten toen zij ter plaatse waren gekomen, niet onmiddellijk zijn tussengekomen, het wederrechtelijk karakter van de feiten niet. De rechtvaardigingsgrond voorzien in artikel 70 Strafwetboek wordt derhalve niet aannemelijk gemaakt. Zoals reeds vermeld, liggen de gedragingen en keuzes van de politiediensten niet voor ter beoordeling van de rechtbank, zodat de rechtbank niet verder ingaat op de argumentatie van beklaagden inzake schuldig verzuim in hoofde van de verbalisanten.

Eerste beklaagde V. tweede beklaagde V.M., derde beklaagde L., vierde beklaagde L., vijfde beklaagde G., zesde beklaagde L., zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. worden derhalve schuldig bevonden aan de hen ten laste gelegde feiten onder de tenlastelegging D.

De rechtbank is evenwel van oordeel dat de verzwarende omstandigheid niet is bewezen in hoofde van eerste beklaagde V. tweede beklaagde V.M., derde beklaagde L., vierde beklaagde L., vijfde beklaagde G., zesde beklaagde L., zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. .

Zoals reeds vermeld onder 2.1.1. blijkt uit de vaststellingen van de verbalisanten in het aanvankelijk proces-verbaal en verklaring van eerste beklaagde V. niet dat één van de drijfveren van de feiten onder tenlastelegging D bestond uit een misprijzen van de betrokken bewoners van het gebouw wegens hun etnische afkomst of een vijandigheid tegen de bewoners van het opvangcentrum op basis van hun nationale of etnische afstamming, noch dat het hun bedoeling was om hen bang te maken en duidelijk te maken dat ze ongewenst waren.

De actie was volgens de rechtbank integendeel gericht tegen het gevoerde beleid, hetgeen geen verzwarende omstandigheid uitmaakt.

2.2.3. Tenlastelegging E

Zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. worden onder tenlastelegging E vervolgd uit hoofde van feiten van beschadiging van onroerende eigendommen met de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 534quater Strafwetboek.

De rechtbank is van oordeel dat de schuld van zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. aan de feiten van de tenlastelegging E, zoals juridisch correct gekwalificeerd in de gedinginleidende akte, bewezen is op basis van de resultaten van het vooronderzoek en van het onderzoek tijdens de zitting.

Uit de vaststellingen van de verbalisanten in het aanvankelijk proces-verbaal en de bodycambeelden die tijdens het beraad werden bekeken, blijkt dat bij het verlaten van het pand door de manifestanten de pamfletten tegen de ramen bleven hangen en werden deze aangebracht middels behanglijm.

De politiediensten ontvingen een schadebestek inzake het reinigen van de aangebrachte schade aan het gebouw door de actievoerders van de Voorpost, voor een bedrag van 1.060,00 euro, exclusief BTW.

Uit het navolgend proces-verbaal nr. 014802/24 dd. 5 juli 2024 blijkt dat zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. de affiches op het venster plakten, hetgeen niet werd betwist ter zitting van 25 april 2025. Zij betwistten wel dat het onroerend goed werd beschadigd ingevolge het aanplakken van de affiches.

Het aanbrengen van de affiches met behanglijm op de vensters, waardoor deze niet eenvoudig konden worden verwijderd, maakt een beschadiging van een onroerend goed uit in de zin van artikel 534ter Stafwetboek.

Op grond van de voorgaande elementen, in hun onderlinge samenhang beschouwd, is de rechtbank van oordeel dat alle wettelijk vereiste constitutieve bestanddelen van het onder de tenlastelegging E beoogde misdrijf zijn bewezen lastens zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. .

Zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. worden derhalve schuldig bevonden aan de hen ten laste gelegde feiten onder de tenlastelegging E.

De rechtbank is evenwel van oordeel dat de verzwarende omstandigheid niet is bewezen in hoofde van zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. .

Zoals reeds vermeld onder 2.1.1. blijkt uit de vaststellingen van de verbalisanten in het aanvankelijk proces-verbaal en verklaring van eerste beklaagde V. niet dat één van de drijfveren van de feiten onder tenlastelegging E bestond uit een misprijzen van de betrokken bewoners van het gebouw wegens hun etnische afkomst, of een vijandigheid tegen de bewoners van het opvangcentrum op basis van hun nationale of etnische afstamming, noch dat het hun bedoeling was om hen bang te maken en duidelijk te maken dat ze ongewenst waren, zoals door het openbaar ministerie vooropgesteld ter zitting van 25 april 2025. De actie was volgens de rechtbank integendeel gericht tegen het gevoerde beleid, hetgeen geen verzwarende omstandigheid uitmaakt.

2.2.4. Tenlastelegging A

Eerste beklaagde V. en tweede beklaagde V.M. worden vervolgd uit hoofde van feiten van aanstoker tot, hoofd van of bevelvoerder in een vereniging opgericht om op personen of eigendommen wanbedrijven te plegen te zijn, namelijk door het leiden van een protestactie middels het plegen van misdrijven van woonstschennis, belaging en beschadigingen.

De voor het misdrijf van bendeforming, als bedoeld in de artikelen 322, 323 en 324 Strafwetboek, vereiste bestanddelen zijn het bestaan van een georganiseerde groep personen die het oogmerk heeft om op personen of op eigendommen aanslagen te plegen die misdaden of wanbedrijven zijn, en de bewuste wil om van die georganiseerde groep deel uit te maken.

Het voorwerp van het bij de artikelen 322, 323 en 324 Strafwetboek bepaalde misdrijf is de bendeforming zelf en niet de daarvan te onderscheiden misdrijven die het oogmerk van de bende zijn.

Voor aanstokers bestaat het morele bestanddeel in de bewuste wil, welke ook de beweegreden daartoe mogen zijn, van de bende aanstoker te zijn, terwijl men bewust is van het feit dat die gevormd is om

aanslagen te plegen, zonder dat vereist is dat ieder bendelid of iedere aanstoker de persoonlijke intentie heeft om binnen de vereniging een misdrijf te plegen.

Uit geen enkel objectief gegeven blijkt dat er sprake was van een bende die was opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen aanslagen te plegen die wanbedrijven zijn. Het gegeven dat tijdens een protestactie van de negen beklaagden wanbedrijven werden gepleegd ten aanzien van personen of eigendommen, volstaat niet om te besluiten tot een samengestelde groep die beschikt over een organisatie die wijst op een misdadig opzet dat klaar is om op het geëigende ogenblik ten uitvoer te worden gelegd.

Eerste beklaagde V. en tweede beklaagde V.M. worden dan ook op grond van gerede twijfel vrijgesproken van de hem ten laste gelegde feiten onder de tenlastelegging A, zoals omschreven in de gedinginleidende akte.

2.2.5. Tenlastelegging B

Derde beklaagde L., vierde beklaagde L., vijfde beklaagde G., zesde beklaagde L., zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. worden vervolgd uit hoofde van feiten van deel uitmaken van een vereniging opgericht om op personen of eigendommen wanbedrijven te plegen te zijn, namelijk het protesteren middels het plegen van misdrijven van woonstschennis, belaging en beschadigingen.

Voor de personen die van een vereniging met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of op eigendommen deel uitmaken, bestaat het morele bestanddeel van het misdrijf in de bewuste wil, welke ook de beweegredenen daartoe mogen zijn, van de bende lid te zijn; vereist is de wil om lid te zijn van die bende terwijl men bewust is van het feit dat die gevormd is om aanslagen te plegen, zonder dat vereist is dat ieder bendelid de persoonlijke intentie heeft om binnen de vereniging een misdrijf te plegen.

Uit geen enkel objectief gegeven blijkt dat er sprake was van een bende die was opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen aanslagen te plegen die wanbedrijven zijn. Het gegeven dat tijdens een protestactie van de negen beklaagden wanbedrijven werden gepleegd ten aanzien van personen of eigendommen, volstaat niet om te besluiten tot een samengestelde groep die beschikt over een organisatie die wijst op een misdadig opzet dat klaar is om op het geëigende ogenblik ten uitvoer te worden gelegd.

Derde beklaagde L., vierde beklaagde L., vijfde beklaagde G., zesde beklaagde L., zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. worden dan ook op grond van gerede twijfel vrijgesproken van de hem ten laste gelegde feiten onder de tenlastelegging B, zoals omschreven in de gedinginleidende akte.

2.3. Straftoemeting

1.

Beklaagden vroegen in ondergeschikte orde om hun de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te kennen.

De opschorting is een buitengewone gunst met een uitzonderlijk karakter. Het toekennen van een opschorting heeft als bedoeling de reclassering van de veroordeelde te bevorderen of zijn declassering te voorkomen.

Gelet op de voorliggende onderzoeksgegevens is het bewezen dat eerste beklaagde V., derde beklaagde L., vierde beklaagde L., vijfde beklaagde G., zesde beklaagde L., zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. nog niet werden veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden. De ten laste van eerste beklaagde V., derde beklaagde L., vierde beklaagde L., vijfde

beklaagde G. , zesde beklagde L. , zevende beklagde V. en achtste beklagde M. bewezen verklaarde feiten zijn niet van aard dat ze moeten gestraft worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.

Gelet op het vooronderzoek en op de gegevens ingewonnen ter zitting, mag er verwacht en gehoopt worden dat eerste beklagde V. derde beklagde L. , vierde beklagde L. , vijfde beklagde G. , zesde beklagde L. , zevende beklagde V. en achtste beklagde M. zich niet meer aan dergelijke feiten plichtig zullen maken. Een veroordeling van eerste beklagde V. derde beklagde L. , vierde beklagde L. , vijfde beklagde Rolnummer 24T001075 1 rechter rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren-Borgloon Sectie correctioneel p. 15 G. , zesde beklagde L. , zevende beklagde V. en achtste beklagde M. zou de verbetering en reclassering onevenredig nadelig beïnvloeden. Het komt de rechtbank dan ook gepast voor aan deze beklagden het voordeel van de opschorting toe te staan voor een proefperiode van 3 jaar.

Zij dienen zich er echter terdege van bewust te zijn dat de thans verleende gunst van de opschorting kan herroepen worden in geval zij zich opnieuw schuldig zouden maken aan strafbare feiten gedurende de proeftijd dewelke aanleiding geven tot een gevangenisstraf van ten minste 1 maand, in welk geval alsnog een straf kan worden opgelegd zowel voor de huidige lastens hen bewezen verklaarde feiten als voor de nieuw gepleegde feiten.

2.

Uit het meest recente uittreksel van het strafregister van 19 november 2024 dat zich in het strafdossier bevindt in hoofde van tweede beklagde V.M. blijkt dat hij bij vonnis van de Nederlandstalige correctionele rechtbank Brussel van 12 mei 2016 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar, met uitstel voor de helft gedurende een proefperiode van 3 jaar.

Derhalve voldoet tweede beklagde V.M. niet aan de voorwaarde zoals bepaald in artikel 3 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie dat hij nog niet mag zijn veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden.

Er wordt derhalve niet ingegaan op het verzoek tot opschorting van tweede beklagde V.M..

De in hoofde van tweede beklagde V.M. bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen C en D zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van hetzelfde misdadig opzet. In toepassing van artikel 65 lid 1 Strafwetboek dient maar één straf te worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

De bewezen verklaarde feiten zijn ernstig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar. Ze tonen in hoofde van tweede beklagde V.M. een gebrekkig norm- en waardenbesef aan en een gebrek aan respect voor het privéleven en de psychische integriteit van anderen.

Bij het bepalen van de straffen en strafmaten houdt de rechtbank rekening met:

- de laakbaarheid van de bewezen verklaarde feiten;
- de aard en de ernst en het maatschappelijk nadeel ervan;
- de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;
- de impact ervan op de slachtoffers;
- het aandeel van tweede beklagde V.M. in de feiten;
- de leeftijd van tweede beklagde V.M.;
- de persoonlijkheid van tweede beklagde V.M., zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, het strafdossier en de toelichting gegeven ter zitting.

De hierna bepaalde straf, haar aard en omvang is noodzakelijk om de repressieve en preventieve doeleinden van de straftoemeting te realiseren.

De opgelegde bestraffing moet tweede beklaagde V.M. ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moet derhalve een afschrikkend effect hebben.

Tweede beklaagde V.M. vroeg in ondergeschikte orde een werkstraf. De aard van de Rolnummer 24T001075 1 rechter rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren-Borgloon Sectie correctioneel p. 16 bewezen verklaarde feiten laat het opleggen van een werkstraf toe. Tweede beklaagde V.M. beschikt over de fysieke mogelijkheid om te werken. Er zijn geen redenen die het opleggen van een werkstraf verhinderen.

Op basis hiervan en mede gelet op het strafrechtelijk verleden en met het oog op de maatschappelijke integratie van tweede beklaagde V.M., wordt aan hem een werkstraf opgelegd zoals hieronder nader bepaald. Die straf zal aan tweede beklaagde V.M. de unieke kans geven om een actieve bijdrage te leveren aan zijn bestraffing en om deze een zinvolle inhoud te geven.

De gevangenisstraf die van toepassing kan worden indien de werkstraf niet wordt uitgevoerd, is aangepast aan de aard en de ernst van de ten laste van tweede beklaagde V.M. bewezen verklaarde feiten en aan diens strafrechtelijk verleden.

Deze bestraffing beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.

3. DE GERECHTSKOSTEN, DE BIJDAGEN EN DE VASTE VERGOEDING VOOR BEHEERSKOSTEN IN STRAFZAKEN

Met toepassing van artikel 50, derde lid Strafwetboek bepaalt de rechtbank het aandeel van beklaagden in de kosten van de strafvordering zoals hieronder nader bepaald en dit rekening houdend met ieders aandeel in de respectievelijk lastens hen bewezen feiten.

Beklaagden worden elk veroordeeld tot betaling van de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand, vermits de wettelijke voorwaarden daartoe vervuld zijn. Beklaagden worden elk veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken.

Tweede beklaagde V.M. wordt tevens veroordeeld tot betaling van de bijdrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden vermits de wettelijke voorwaarden daartoe vervuld zijn.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. De vordering van Rode Kruis-Vlaanderen

De burgerlijke partij Rode Kruis-Vlaanderen, onderdeel van het Belgische Rode Kruis (hierna onder deze titel ‘de burgerlijke partij’ genoemd), vordert de veroordeling van beklaagden in solidum, solidair, de ene bij gebreke aan de andere tot betaling van een bedrag van 5.000,00 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 30 juni 2024, de gerechtelijke intresten en een rechtsplegingsvergoeding.

Gezien tenlasteleggingen C, D en E bewezen verklaard werden, is de rechtbank bevoegd om kennis te nemen van de erop geënte vordering van de burgerlijke partij.

De vordering van de burgerlijke partij werd tijdig en regelmatig ingesteld. De ontvankelijkheid ervan werd betwist door tweede tot en met achtste beklaagde. Zij werpen op dat de burgerlijke partij een ondernemingsnummer van een andere onderneming vermeldt en dat de raadsman van de burgerlijke partij geen mandaat bijbrengt om namens de burgerlijke partij op te treden.

Uit de conclusie namens de burgerlijke partij in samenhang met de statuten van het Belgische Rode Kruis blijkt dat de burgerlijke partij betreft de ‘Vlaamse gemeenschap van het Belgische Rode Kruis, een instelling van openbaar nut met rechtspersoonlijkheid krachtens de wet van 30 maart 1891, met Rolnummer 24T001075 1 rechter rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren-Borgloon Sectie correctioneel p. 17 maatschappelijke zetel te Papenvest 78, 1000 Brussel, en ondernemingsnummer 0406.729.809’. Dat de benaming Rode Kruis-Vlaanderen werd gehanteerd, betreft wellicht louter een materiële vergissing in hoofde van de burgerlijke partij.

Artikel 440, tweede lid Ger. W. bepaalt dat de advocaat als gevolmachtigde van de partij verschijnt zonder dat hij van enige volmacht moet doen blijken, behalve indien de wet een bijzondere lastgeving eist, hetgeen te dezen niet het geval is.

De rechtbank bemerkt geen ambtshalve op te werpen grond van onontvankelijkheid op. De vordering is ontvankelijk.

Het is niet bewezen dat de feiten van de tenlasteleggingen C en D schade hebben veroorzaakt in hoofde van de burgerlijke partij. Het personeel waarvan gesteld wordt dat dit diende ingezet te worden om bijstand te verlenen aan de bewoners en voor interne en externe vergaderingen en overlegmomenten, oefende naar het oordeel van de rechtbank zijn/haar werk uit zonder dat dit extra kosten in hoofde van de burgerlijke partij heeft veroorzaakt.

De burgerlijke partij stelt dat er schade werd veroorzaakt door het gebruik van ladders. Dit blijkt evenwel nergens uit. Evenmin brengt de burgerlijke partij een bewijs van het plaatsen van camera’s bij.

Ook stelt de burgerlijke partij dat het personeel zich diende bezig te houden met de opruim. Uit het aanvankelijk proces-verbaal en de bodycambeelden die tijdens het beraad werden bekeken, blijkt evenwel dat enkel de affiches op de vensters werden achtergelaten bij het beëindigen van de actie. De burgerlijke partij stelt zelf in haar conclusie dat een gespecialiseerde firma de affiches heeft verwijderd zodat hiervoor geen vergoeding voor personeelskost kan worden aangerekend.

Enkel de schade aan de vensters komt voor vergoeding in aanmerking. Er wordt enkel een offerte bijgebracht voor de reiniging van de aangebrachte schade aan de vensters voor een bedrag van 1.060,00 euro exclusief BTW.

Bij gebreke aan een factuur waaruit het concrete bedrag van deze herstellingswerken blijkt, worden deze kosten ex aequo et bono geraamd op 1.060,00 euro.

Op dit bedrag zijn vergoedende en gerechtelijke intresten verschuldigd zoals gevorderd en niet betwist.

Gezien er enkel schade wordt bewezen in oorzakelijk verband met de feiten onder de tenlastelegging, is de vordering enkel gegrond in voormelde mate opzichts zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. .

Zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. worden derhalve veroordeeld tot de betaling aan de burgerlijke partij van 1.060,00 euro, meer de vergoedende intresten vanaf 30 juni 2024 en de gerechtelijke intresten, beide aan de wettelijke intrestvoet.

Gezien voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 162bis Wetboek Strafvordering, worden zevende beklaagde V. en achtste beklaagde M. veroordeeld tot de betaling aan de burgerlijke partij van een rechtsplegingsvergoeding van 1.412,79 euro, zijnde het basisbedrag overeenstemmend met de waarde van de gestelde vordering van de burgerlijke partij.

4.2. De vordering van het Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme

De burgerlijke partij Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (hierna onder deze titel 'de burgerlijke partij' genoemd), vordert de hoofdelijke veroordeling van beklaagden tot betaling van een bedrag van 500,00 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 30 juni 2024, de gerechtelijke intresten en een rechtsplegingsvergoeding.

De burgerlijke partij vordert een vergoeding wegens de aantasting van een collectief belang, op grond van artikel 6 § 3 van het Samenwerkingsakkoord van 12 juni 2013.

Gezien de verzwarende omstandigheden van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 438bis, 442ter en 534quater Strafwetboek niet bewezen wordt verklaard, is de rechtbank niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering van de burgerlijke partij.

4.3. De overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 V.T. Sv.

5. TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 1, 2, 3, 25, 38, 39, 40, 41, 44, 45, 50, 65, 66, 84 strafwetboek

art. 4 V.T. Sv

art. 191 Sv

alsook de wetbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis

UITSPRAAK:

op tegenspraak ten aanzien van de beklaagden L. V. , N. V. M. , E. L. , R. L. , M. G. , P. L. , E. V. , J. M. en de burgerlijke partijen RODE KRUIS VLAANDEREN en UNIA,

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van L. V. , eerste beklaagde

Spreekt L. V. voor de tenlastelegging A vrij.

Verklaart de tenlastelegging D, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 422ter Strafwetboek lastens V. L. bewezen.

Gelast ten voordele van V. L. de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van 3 jaar.

Veroordeelt L. V. tot betaling van:

- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 61,01 EUR

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/8 \times 282,07 = 35,26$ EUR

Ten aanzien van N. V. M. , tweede beklaagde

Spreekt N. V. M. voor de tenlastelegging A vrij.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen C, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende

drijfveer in de zin van artikel 438bis Strafwetboek en D, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 422ter Strafwetboek bewezen.

Veroordeelt N. V. M. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen C, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 438bis Strafwetboek en D, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 422ter Strafwetboek:

tot een werkstraf van 46 uren.

Zegt dat bij niet-uitvoering de werkstraf zal worden vervangen door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Veroordeelt N. V. M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 61,01 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/8 \times 282,07 = 35,26$ EUR

Ten aanzien van E. L. , derde beklaagde

Spreekt E. L. voor de tenlastelegging B vrij.

Verklaart de tenlasteleggingen C, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 438bis Strafwetboek en D, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 422ter Strafwetboek lastens E. L. bewezen.

Gelast ten voordele van E. L. de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van 3 jaar.

Veroordeelt E. L. tot betaling van:

- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 61,01 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/8 \times 282,07 = 35,26$ EUR

Ten aanzien van R. L. , vierde beklaagde

Spreekt R. L. voor de tenlastelegging B vrij.

Verklaart de tenlasteleggingen C, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 438bis Strafwetboek en D, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 422ter Strafwetboek lastens R. L. bewezen.

Gelast ten voordele van R. L. de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van 3 jaar.

Veroordeelt R. L. tot betaling van:

- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 61,01 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/8 \times 282,07 = 35,26$ EUR

Ten aanzien van M. G. , vijfde beklaagde

Spreekt M. G. voor de tenlastelegging B vrij.

Verklaart de tenlasteleggingen C, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 438bis Strafwetboek en D, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 422ter Strafwetboek lastens M. G. bewezen.

Gelast ten voordele van M. G. de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van 3 jaar.

Veroordeelt M. G. tot betaling van:

- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 61,01 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/8 \times 282,07 = 35,26$ EUR

Ten aanzien van P. L. , zesde beklaagde

Spreekt P. L. voor de tenlastelegging B vrij.

Verklaart de tenlasteleggingen C, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 438bis Strafwetboek en D, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 422ter Strafwetboek lastens P. L. bewezen.

Gelast ten voordele van P. L. de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van 3 jaar.

Veroordeelt P. L. tot betaling van:

- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 61,01 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/8 \times 282,07 = 35,26$ EUR

Ten aanzien van E. V. , zevende beklaagde

Spreekt E. V. voor de tenlastelegging B vrij.

Verklaart de tenlasteleggingen D, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 422ter Strafwetboek en E, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 534quater Strafwetboek lastens E. V. bewezen.

Gelast ten voordele van E. V. de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van 3 jaar.

Veroordeelt E. V. tot betaling van:

- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 61,01 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/8 \times 282,07 = 35,26$ EUR

Ten aanzien van J. M. , achtste beklaagde

Spreekt J. M. voor de tenlastelegging B vrij.

Verklaart de tenlasteleggingen D, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 422ter Strafwetboek en E, behoudens de verzwarende omstandigheid van de discriminerende drijfveer in de zin van artikel 534quater Strafwetboek lastens J. M. bewezen.

Gelast ten voordele van J. M. de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van 3 jaar.

Veroordeelt J. M. tot betaling van:

- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 61,01 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/8 \times 282,07 = 35,26$ EUR

OP BURGERLIJK GEBIED

1. De vordering van de Vlaamse gemeenschap van het Belgische Rode Kruis

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij Vlaamse gemeenschap van het Belgische Rode Kruis ontvankelijk en gegrond in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt zevende beklaagde E. V. en achtste beklaagde J. M. hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij Vlaamse gemeenschap van het Belgische Rode Kruis van een bedrag van 1.060,00 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 30 juni 2024 tot heden en vanaf dan te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet.

Veroordeelt zevende beklaagde E. V. en achtste beklaagde J. M. hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij Vlaamse gemeenschap van het Belgische Rode Kruis van een rechtsplegingsvergoeding van 1.412,79 euro.

2. De vordering van het Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en Racisme

De rechtbank verklaart zich onbevoegd om te oordelen over de vordering van de burgerlijke partij Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme.

3. De overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

* * * * *

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren-Borgloon
Sectie correctioneel, kamer 12K:

- L. SCHAEVERS, rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 mei 2025 door de voorzitter,
in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de
terechtzing,

met bijstand van griffier S. HINOUL.